

به ناوی خوی دهمنده و دنوئان

جوانی ناسی شاعرکانی مهولهوی تاوگۆزی

وینه کانی خهبال نهو نامرازانهن که ناستی جوانی ناسی شاعر بهرز ده که نهوه. واته ههمان شینوازی شینوه ککری له شیعردا که پئیمان ده لئین «چواندن (تشبیه)، خوازه (استعاره)، کینایه و مدحاز». بناغهی ئەم شیوه کارید له سەر خدیال دارپژراوه. خدیال و دالغه ههمان کارگهی بیوار و نادیاره که سەرله بهری بهرهمه هونه ره کانی تیدا دادهر پزری، ههمان ئەندازیاریکه که بهین به شداری نهو، هیچ تابلۆ و پهیکهره و بینایهک نایه ته نیو دوتیای بیونهوه و هیچ شعیریک به سەر زاردا نای.

مهولهوی تاوه گۆزی ههرنهو که له بیاو به که وه کوو گوره کانی تری دوتیای ئهدهب و وپژه، به هیزی سحری وشه کانی، دل و گیانی ههمووانی رفاندووه و ههرکس به قدهر مدنی خۆی بههری لئین بردووه و میشک و دلی پئی زاخاو داوه. قبان و عبرقان و دهر دو نازار و دووری و سروشتی سحرای و پانتای وشه کانی و کولتوری تیزو تهسهلی شاعیر - که له رهنگدانهوهی بیرو هزی شاعرانه دا خۆیان لاشکرا ده کهن - دل و گیانی نووک و بهدی گراوانی شاعر و وپژهی رفاندووه و بۆته خونکاری بینه قیبی ولاتی دل.

دۆزی سهره کی ئەم گوته، تۆزینه وه به کی تره به ههلوپستیکی نوئ و هه نوو که بیهوه له سەر شعیری مهولهوی. ئەم تۆزینه وه به به گوپرهی بنه ماکانی جوانی ناسی و ره ختهی زانستی و ناماری له سەر دانسته رهوان بیژی و زمان پاراوییه کانی شاعیر له انجام دراوه. ههروه ها دیتنه وه و پیشان دانی جوانییه که ده بیه کانی شعیری مهولهوی له نامانجده کانی تری ئەم وتاره به.

زاراوه سهره کبیده کان: جوانی، مهولهوی تاوه گۆزی، چواندن، خوازه، کینایه، سروشت.

نووسینی:

کولسووم عوسمان بوور

به لکه نامه ی خویندن: ماسته ری زمان و ئەدهبی فارسی

دەسپىكا:

۱. بەگۈبەرى يېرى بۇچۇنەكانى كروچە، دەتوانىن روانگەكانى جوانى ناسى بە دوو بەش دابەش يكەين: «كەرتىكىان زەينى و سابجىكتىفن، ئەوتىريان ديار و ئۇبجىكتىف. لايەنگرانى بەشى بەكەم باۋەريان ئەۋەبە كە جوانى، بوونى دەرەكى نىبە، واتە لە دونىاي واقىعدا ئابىرتىتەۋە، لە راستىدا دۇكردەۋەى مرۇقە لە بەرانىبەر ھەندئ لە بەرھەستەكاندا؛ واتە لە بەرانىبەر مەھسوساتدا. تاقىمى دوۋەم، جوانى بە تايبەتمەندىبەكى ديار و ئاشكرائى بوونەۋەران دەزانن و رايان وايە كە مرۇق دەتوانن بە ھۇى ھەندئ پىۋەر و ئۇسلۇبەۋە ئەم تايبەتمەندىبەنە قام بىكت و تىيان بىكت. ھەرۋەھا باۋەرى ئەۋەبە كە جوانى بىرىتە لە چالاكىبەكى رەۋائى مرۇقى خاۋەن ھەست، ئە دانستەۋ تايبەتمەندى شىكى بەرھەست» (كروچە، ۱۳۳۸: ۷). كروچە برواي وايە كە تايبەتمەندى ئاشكرائى ھونەر، خەيالى بوونى ھونەر. بە وردبوونەۋە بە سەر پىناسە و نىردۋەكانى ئەۋدا ئەم خالەمان بۇ ئاشكرا دەين كە خەيال ئەستۈۋى قايم و نەگۈرى ھونەر بە گىشى و شىعر بە تايبەتە.

شەقىمى كەدكەنىش توخمى سەرەكى شىعر بە خەيال دەزانن و دەلئ: «توخمى سەرەكى شىعر لە ھەموو زمان و سەردەمىكا، بىرىتە لە خەيال و شىۋازى دەستىۋەردانى زەينى شاعىر لە پىشاندانى واقىعە مادى و واتايىدكان، پىنەماى شىعر لە سەر ھەمان وىنا جۇراۋجۇر و بىئىسنوراندە دەستىۋەردانى خەيال دارىۋراۋە.» (شقىمى كەككى، ۱۳۷۵: ۲)

بىن گومان ھەموو چەشئە پەيىقى خەيالىۋى لە ھەر بىچىم و قەۋارەبەكدا بىخولقندىن، بە شىعر نازانن و نارۋانە خانەى شىعرەۋە، «ئەمدى كە ئەندىشەى شاعىر لە بەرانىبەر ئەۋ ھاندەرلەۋە ج كاردانەۋەبەكى لە خۇى پىشان داۋە و ئەم كاردانەۋە تا ج رادبەك شاعىرانەبە و بەرھەمى داھىتان و راقەى خەيالىۋى ئەۋ كەسە لە ئەزموون و بۇچۇنەكانى، تا ج رادبەك لە ھەست و نىتى خەيالىۋى و شاعىرانە بەرھەى بردوۋە و ھەرۋەھا ئەمدى كە ئەم بىس لە ئالۋگۈر و ئەزموونە دەروونىبەى شاعىر لە گەل ھەستى شۇقەۋ ھىزى كارىگەر بوون ھاۋرئىبە يا ئە و زۇر خال و بابەتى تر لەم بواردە، شايانى بىس و سەرنجدانە.» (بوسقى، ۱۳۰۰: ۷۷۵)

گەر شاعىر بىۋانن ئەم وىنە گىچكە و گەۋرانە بە زىرى و كارزانى خۇى و بە ھەۋدایەكى بەرپىۋل پىكرا بىبەستىتەۋە و يەككەر توۋىبەكىان لەناۋدا بەدى بىننى، كەش ۋەھۋاىبەكى ھەستبىزۋىن و دىلرئىن و گىبان گەشىن دىنئىتەدى كە چىار ماندوۋىبەتى رىبى تىنبايا. بەراھەنى ئەم واتايە بە چواندىنئىكى جۋانەۋە بەم چەشئە بىس لىدەكات: «ۋىنەبەك ياخۇ دەستەچىلەبەك لە وىناكان پىۋىستىيان بە زىنگەبە. ۋەكوۋ بۇلىك لە بالندەكان كە گەر مەۋدائى نىۋان ئاسمان و زەۋى نەبىن، ديار نىبە چلۇن دەتوانن فرىنى خۇيان تاقى كەنەۋە.» (براھىنى، ۱۳۷۱: ۱۲۴)

لە دونىاي ئافراندىنى شىعدا، سەرۋكارمان لە گەل وشەكانە؛ وشە لە ھەر زمانىكا پىنگە و پىناسەى تايبەت بە خۇيان ھەبە؛ وشەكان بىر جاز بە تەنيا خۇيان خاۋەنى مووسىقا و واتايەكى سەرىدەست و تايبەتن و ھەندىن جاز لە تەنىشت وشەكانى تر دا پىنگەبەكى نۆئ دەبىنئەۋە. چۋىبەتى چىننى ئەم وشانە لە تەنىشت يەكدا و لە بەيغامى شاعىرانەدا، پىنگەى شاعىر و شىۋازە شىعرەبەكەى شاعىر تا رادەبەكى زۇر ئاشكرا دەكات.

وینەسازی، ھەنگاویکی زاناپاندە بۆ بەرزتر کردنی ئاستی پەبقین لە بېنچە بەکی ئاسایی و نزمەو بەرەو پېنگە بەکی بەرز و تايبەت؛ ھەر ئەم وینەسازییە بە دەپیتە ھۆی جوانی و کاریگەری قسە، بەم بۆنەو زۆربەیی زاناپانی ئەدەب، وینە بە بەکیک لە ئامرازە سەرەکیبەکانی شیعەر دەزانن.

مەولەوی لەو شاعیرانە بە تەنیاوە بە ئافرانندی وینەگەلی بکر و واتاگەلی نوێ، بە سەر دل و گیانی خویندەول و نەخویندەواردا کاریگەر یێ و ھەمووان شەیدای خۆی و شیعەرەکانی بکات. داھێنانی زاراوەگەلی پێکچویندرا، ئافرانندی خوازەگەلی نوێ، بەھرەوەرگرتن لە کینایە جیاوازەکان و کەلکەوەرگرتن لە ھەموو توان و لێھا تووبەکانی زمان، شیعری مەولەوی لە شیعری شاعیرانی تر داپراوە و سەرتر لە ھەمووانی داناوە.

٢. جوانی تەشبیھەکان لە شیعری مەولەویدا

چواندن یان تەشبیھ بەکیک لە گرینگترین و زەقترین توخمەکانی خەیاڵ و دەکرێ وەکوو ناوکی سەرەکی وینە شیعریەکان پێنلە بکرێ. پەسن و رافە بە ھۆی تەشبیھەو بەکیک لە جوانترین و دلرەقینترین شۆوازەکانی دەرپرینی واتایە؛ لەم سۆنگەو، ھەر لە سەرەتای بەدیھاتی مرقەوھف تەشبیھ بەکیک لە ئامرازەکانی پەسنی جوانی بوو.

١-٢- جۆرەکانی تەشبیھ بەگۆنەری ھەستی یا ئەقلانی بوونی لایەنەکانی چواندن لە شیعری مەولەویدا

لە دیوانی مەولەویدا ١٠٢٠ تەشبیھیان ھەلینجاو، کە لەنێوانی ئەو ژمارەیدا ٧٢٠ تەشبیھ لە جۆری چواندن مەحسوس بە مەحسوس و ٢٧٠ چواندن لە جۆری مەعقوول بە مەحسوسە. تەشبیھە مەعقوول بە مەعقوولەکان ١٣ دانە و مەحسوس بە مەعقوول ١٧ دانە بە. گرافی رادەیی داھەش بوونی جۆری چواندەکان لە دیوانی مەولەویدا لە ژێرناوی گرافی ژمارە ١٥٢ ھاتوو.

پەسەرچ دان بەوێ کە لەنێوان ئەو سەنەتەتە دەبیانە کە لە شیعری مەولەویدا ھەبە، چواندن یا تەشبیھ فریکانسیکی فراوانی ھەبە، دەکرێ بە شاعیریکی «تەشبیھ خواز» ناوی لێ بێرێ.

مەولەوی زۆرتر لەنێو تەوەرە ھەست پیکراوەکاندا لە گەردایە و ھان دەدات کە بەھرەوەرگرتن لە ھەست پیکراوەکان بابەتە جۆراو جۆرەکلن بۆ خوینەرانی خۆی لاشکرا و روون بکاتووە. ئەو سروشت بە جوانترین پەستین بۆ وینە شیعریەکانی خۆی دەزانن و لەرێی سروشتەو، خوینەرانی بەرەو سەفەرکی سەروروشنی پانگەواز دەکات.

لەم بەیتە خولەو تەشبیھ مەحسوس بە مەحسوس ھاتوو:

چوون دانەدی سەر ساج ھەر ھۆرنامام جار جار جە تاو و دووگەل جە شەرارەیی نار (دیوان، ٥-٢)

شاعیر خۆی بە دانەوێلەدی سەرساج دەچوینێ کە ھەر دوو لایەنی چواندن ھەست پیکراوە. شاعیر بێجگە لەوێ کە وینەکی خۆمالی دەخولقینن و خوینەر لە گەل بەشیک لە زیانی خەلکی ئاشنا دەکات، ئالارانی و ئۆفرە لێ پراوی و ئاوری دەروونی خۆی بە تابلۆیەکی زیندوو و پرتین پێشان دەدات.

دینته وهی باری جواندنه کانی نیون دوو لایه نی تشبیه و چن کردنی پردیک یو پیوه نندی نیوان وانا لهبستراکت و ههست پیکراوه کانی ژیلن، ره هندی نواندنی هونه ری شاعیر له بواری تشبیه مان یو لاشکرا ده کات.

مهوله وی له شویتیکی تر دا خدم و که سر به بفر ده چوینن، له زمونی ههستی شاعیر که به راشکاوی قامی کردوه، له گهل خدم و که سر شاعیر ناوینته ده بین:

کلیلای خفمت، نه سر کاوهی دل مه زره عه ی شادیم که رده ن بین حاصل (دیوان، ص ۱۳ ب ۴)

له چواندنه معقوقول به معقوقوله کاندای شاعیر وانا یه کی هزری به وانا یه کی لینزاعی و زهینی چواندوه:

خه یال بالات نه نایه ی چه م سه بنن چوون یادت نه دلای پر چه م (دیوان، ۸۰ ب ۵)

یا لم به یته دا:

نه توی تاریکی نای شده ی بین گمرد له تافدت چوون ناو حدیلت مهوج مهوهرد

جوانی روومعتی سی و خوشیکی لافره تیکی شوخ و شنگ له نیوان شده به کی ره شدا چه ن بهرانیهر ده بیته وه، له لایه کی تره وه هیمایه که به دبروکی دینته وهی لای ژیلن، وانا یه کی خه یالی و ناواقعییه؛ به لام نایه یی له رفنگ و زیدمرویی له چواندندا وینه که خه یالای تر ده کات.

له نیوان ههسه جوړ چواندنی کدا وه کوو تشبیهی تاک، ناوینته، ره وان، مه فرووق، ته سوید، موزمهر (مضمهر)، مه لوقوف، معکوس و کودا ده توانین جوانترین چواندن له نیو دیوانی مهوله ویدا به دی یکه بن. به لام لم گوتاره دا تنیا به کورتی به چه ن نمونه یه ک لاماره ده که بن.

تشبیهی کۆ:

یه کتیک له جوانترین چواندنه کلن له دیوانی مهوله ویدا، تشبیهی «کۆ» یه. له چواندنی کودا، شهین تراویک (مشیه) له گهل چه ن بین شهین تراوی تر (مشیه به) پیوه ندیبان هه یه. لم به یته ی خوله وه، شاعیر شهین تراویک له گهل چه ن بین شهین تراوی تر دینته وه، بیجگه له لافرانندی چول تشبیه، پیوه ندیبه کی چه ن لایه نه له نیوان شهین تراو و بین شهین تراوه کاندای چن ده کات.

چوون دیوانه ی شوژ لایز نه سر دا شه تاو سر هورگرت وه دهشت و دهردا

توولانی چوون هجر خاتر پر دهر دان ره ول وینه ی وه سل گمردن بین گمردان (دیوان، ۶۷، ب ۵ و ۶)

له ههمان بهینی یه که مندا رووباری به خوړ که سایه تی بین دراوه؛ دیوانه ی دل که یل یا خودی شاعیره که هه رده می لقیی یاری له دلدا یه و له کویستانه سهر به لاسمان نووساوه کانه وه به ره و گمرمیان ده که وینته ری.

شاعیر وه کوو رووباریکی خوړ و به خرۆشی به هاره، لم رووباره وه کوو دووری دهرده داران دریزه و له رووبین هه دا نادا، پاخو پاک و بیخه وشه و هوی نارخه یانی دلی ربیوارانه، وه کوو ژوانی گمردن زراقان هوی راحت ی گیانه. وشه ی «رهوان» لیهامیکی جوانی هه یه: رهوان به مانای بزۆز و به رده وام له گم و به وانا ی هتور که ره وه ی روچ

و گیانە. ژوانی گەردن زرافانیش ئەم واتایە هەبە. لەم بەیتەدا چۆنی بەخوڕ چویندراوە بە شتت و دووری و ژوان.

لەزلراوی هەورامیدا، «رەوان» دەتوانی بە مانای «رەواپە» بێ؛ واتە ژوانی بەژن جوانان رەواپە. لەم بەیتەدا بەشەکانی تری بێشەپینراو لە بەیتی دووھەمدا ھاتوو. لە ھۆی شوبھاندندا (وجە شیبە) کە بەلە و بلەزبوون و ھەیرانی و دوور و درێژبوون و بەردەوان بوون لە دانستەکانی شەپینراوە کە زەق کراوەتەو، پیت وایە شاعیر لە گەل رووباردا دەبنە پەک و روو لە چۆل و سارا دەنیت. لە ھەموو وەرژەکاندا لە رینگا پارێکەکانی کویستانەو بە سەر شاخە بەرزو گەردەن کەشاندا ھەلدەزێ و لە وەرزیکی تردا پەرەو دەشتەکانی گەرمیان یادەداتەو. پێم ناخۆشە لەم وینەسازیدا بە شتووەکاری بچوینم، کەچی ئەم ھەموو ژبان و بۆزوی و سەیر و گەراپەدی لە وینەکەیدا ئاگراندوو؛ چونکە شتووەکاری تەنیا تابلۆیەکی بێدەنگە کە زۆرتر وەکوو کورنە فلیمیک دەکا کە دەرھینەر بە ھیزی خەیاڵی خۆیەو گێانی پڕژاندۆتە نیو جەستە سڕوشت و ئازارەکانی گێانی لەنیو سڕوشتدا پەرھەلدا کردوو. ویکچوونە واتایی و وشەییەکانی زاراوەکان لە تەنشت بەکدا، رەنگە وەکوو پشتی شانۆی ئەم فلیمە بێ؛ دزایەتی نیوان دووری و ژوان، جینسی زانییدی نیوان گەردن و گەردان، کینایە «توو لە چۆل و دەشت نان» و «خولیا ئازیز لە سەردا بوون»، پتوھندی واتایی «دیوانە و شۆر»، ھەموویان بەلگەن بۆ پتوھندی بێکە پتەو لە نیوان شاعر و سڕوشتدا.

مەولەوی شاعیری کە بە کامیرای خۆشەویستی رەسمی سڕوشت دەکێشێ و ئەمەش پەکیک لە جوان کاربەکانی ئەو.

چۆریکی تر لە چواندن کە مەولەوی بۆ نوێ کردنەوێ چواندەنەوێ کانی بەھرە ی لێ گرتوو، تەشبیھی مەعکوس (مقلوب) یان ئاومزوو.

گول چوون رووی ئازیز نەزاگەت بۆشان و ھەراوان چوون سەیل دیدە ی من جۆشان (دیوان، ۴۳، ب ۲)

گول بەرووی یار شەپینراوە، کەچی دەبواپە رووی یار بە گول بچویندراپە؛ ھەرەھا بەفراوە کانی شەپینراون بە فرمیسکی چاوەکانی شاعیرەو. شاعر دەرانی کە چواندنی رووی یار بە گول، تەشبیھیکی ئاسایی و سووک و کەم نەخە. بۆیە پەتیکدانی جینگای سەدان سەلە ی شەپینراو و بێشەپینراو، ئیغراقیکی نوێ دەخولقین. گول کە سەدان سال نوینەری جوانی و خوشیکی بوو، لە بەرانەر یاری بەدەودا شانی دەشکێ، ئەمجار یار نە تەنیا دەبێتە سیمۆلی جوانی، بەلکوو لە ریز و حورمەت و داپۆشراوینا کە دانستە ی بێشەپینراوە، دەبێتە سەرمەشق و سەمبول. دەلێی شاعیر لە بێشەپینراودا (شەبەبە) سحر و ئەفسوونیک بەدی دەکا کە لە شەپینراودا نییە. دانستە ی یار لە چاوە گولدا، رووپۆشراوی و ریز و شکۆی ئەو؛ ئەمە دانستە پەکە کە رەنگە کەمتر شاعیری سەرنجی بێدای. شاعیر جوانترین دیاردە ی سڕوشت لە چاوە یاردا بە کەم نەخ و بەھا دەزانێ.

لەپیک گەیشتنی مەرف و سڕوشتدا، مەرف بۆ شاعیر جوانی زۆرتری ھەبە و لەم روووەو خەیاڵی شاعیرانە ی زۆرتر پەرە دەسین. شاعیر ھۆگری کولتور و بەھا دینبەکانی خۆیە و پەناوەژووی زۆریە ی شاعیران کە یاریان بەین پەردە و رووبەن دەوێ، مەولەوی زۆرتر رووپۆشراوی و شەرم و خەیاڵ یار پەستد دەکا و ھەموو ئەم ھۆکارانە وینەشەبەبەکی جوانتر و ناسکتر دەگەن:

چەمەن ھەم لیباس سەوز رەنگ پۆشان وەفران چوون سەبەل دێبە ی من چۆشان
یەکیک لە جوانبەهەکانی شیعەر مەولەوی کورتبەیزی (ایجاز) و درێژدەرییە (اھناب) کە بەھەرە ی لێ دەگرن.
ھەندئ جار یەک تەشبیھ تا ۳ بەیت درێژە پێ دەدا و ھەندئ جار ییش لە یەک بەیتدا ۵ تەشبیھ دێنن.
لەم بەیتە ی خوارەوہ نمونە یەکی تر لە جوانی چواندن لە شیعەری شاعیردا دیارە. شاعیر چواندنیک لە درێژی
چوار بەیتدا درێژە پێ دەدا. لە چواندنیک تردا تێر و تەسەلتر لە لایەنەکانی تەشبیھ پەس دەکات:

پوی خەباتە ی فەرد بۆ عەنقەرینت دەس پەسە کە ی فکر پکەر شیرینت

چون ئارەزووی وەسل نەتۆی مەحرۆمی نەندەبەیت وە تان فەرد مەدعوومی

چون شەبەند رۆژ سەد تەرزە رەنگدا تەوہن دلن وە تال دیبای فەرەنگدا (دیوان، ۱۰۲، ب ۲ و ۳ و ۴)

شاعیر، شیعەری برادەرە کە ی بە ئاوریشمیکە عەنقەر بۆ دەزانن کە بە بیری پاک و بێخەوشی خۆی چێبویە.
وہ کوو نامەرزۆی پێک گەشتنە لە کاتی دووریدا کە لە گەل تانی تاکێ شیعەری مەدعووسیدا پیکرا چنراون.
شاعیر سەرە تا گەل لای چواندە کە ی دادە پێژن و لە بەینی سێبەمدا سەرنج دەداتە رەنگی تەشبیھە کە ی.
رەنگی قوماشی چنراوی شیعەری برادەرە کە ی لە گەل تالی ھەودای شیعەری خۆی ھەلدەسەنگینن. یا لەم
بەیتانە ی خوارەوہ تەشبیھەکان لە درێژی بەیتەکاندا لە گەل یەک ئاویتە کراون.

چواندن لێرەدا دوایی ناین و لە بەیتی چوارەمدا شیعەری دۆستە کە ی بە بالا پۆشیک بۆ دلە کە ی خۆی دەزانن.
یاخۆ بۆ داپۆشینی بالای بالا عەرەرائی بە گونجاو دەزانن.

ھەر چول بەیتە کە ی شاعیر بە دەووری یەک تەشبیھدا دەسوورینن و پاشان دە پەرژیتە سەر وردە کاربیدەکانی
چواندە کە ی. خۆزە، کینایە و جۆرەکانی تەشبیھێ ئاویتە ی و تاک لە تەشبیھێ ئافریندراوی شاعیر، لایەنە
جوانی ناساندەکانی تری کاری مەولەوی دەگرنەوہ.

«چواندن گەر لە گەل لای شەکانی تری ئاخاوتن، یا بە گوئە ی زانایان ئە دەب لە گەل سەناع ئە دە بیبە کانی تر
ئاویتە ی، جوانترە؛ بۆ وینە، چواندن و خوازە یەک، کە لە گەل تەشبیھ و خوازە یەکی تر پیکرا بە ککر توویی.
رەوانی، ھاوسەنگی و موراعاتی نەزیر و دزایەتی، ئیغراق و کینایە و تەجنیس و تەلمیح و ھتدیان یین، جوانترە
لە تەشبیھیکە ساکارە».

(لەفی بەکەم) یاد زولف لوول شیرین نیگارن (لەفی دووہم) خەپال ئە پەرۆی نازک نازاران

(نەشری بەکەم) ئە و ببین وە چین سەفحە ی پێشانیم (نەشری دووہم) ئێد خەم چە مە کە ی بالای کە مانین

(لەفی سێبەم) فکر دانە ی خال زەرەژ خەرامان (لەفی چوارم) ئە ندیشە ی بالای نەورەس نە سامان

(نەشری سێبەم) ئە و تانە ی دیدە ی سۆما بێز مەن (نەشری چوارەم) ئێد دانە ی نەسرین وە تاو ریز مەن

لە بەیتی خوارەوہ شاعیر بە کە لک وەر گرتن لەم لەف و نەشرە، زۆر ترین بەھرە لە بەیتە کە ی وەر دە گرن و پێنج
تەشبیھ لە بەیتیکدا دە گونجینن:

دروستی و ھەلمەت فەزا و خە پال تەور نالەو نار و دوود رەعد و بەرق و ھەور (دیوان، ۴۹۰، ب ۱۵)

له کمرتی په کهمی نهو بهینه دا دوو تشبیه و له کدرتی دووه مدام سځ تشبیه چې کراوده توه. دوو تشبیهی په کدم خدیالی و سځ تشبیهی دووم ههستین. شعر کمش و هه وایه کی حیماسی هدی و خوینهر پنی وایه که شاعر ناچار بووه بلز به سر وشه کاندای تپهرئ و وینه په کی جوان بخولقتی. له سروشتدا یلسایدک هدی که زانایان پنی ده لئین «یلسای لانی کهمی پانتای گونجان» (لریک نیوتن، ۱۳۵۰، ۶۵). په گویره ی نه م یاسایه ده یی زوړترین ژماره ی دیارده سروشتییدکان له که مترین رووبه ردا چې بکرینه وه. وه کوو چې کردنی هیلاته ی میس همنگوبن، که له که مترین رووبه ردا زوړترین راده په ک که بووز ده خوا هیلاته ی تندا بگونجن، چې ده کړئ. شاعیریش له پدک په پندا به هینانی بازده وشه، ده توانی پنیج تشبیهی تندا بگونجن، هینانی تندا پدک واژه ی جوان (ادات تشبیه) چمند او بو پنیج تشبیه، باس له لپه اتووی و توانی شاعر بو که لک وهرگر تن له وشه بو لفراندنی وینه گه لی نوئ و ناسک خدیالانه ده کات. ده لئی شاعر له شیعره کاندای له «یاسای لانی کهمی پانتای گونجان» به هره ی وهرگر توه و چاوی له کرده کانی سروشت بریوه.

په کپک له جوانکاری په کانی مهوله ی له بواری چواندندا، دانانی تشبیهی نامویه. له چواندنیکی نامودا، شاعر خوی په گوره وی ده شپه نئین. سهره تا خوینهری هیج پیوه ندیدک له نیوان مرؤف و گوره ویدا نابینینه وه، به لام پاش نهوه ی که پلس له زام و برینه کانی دل ده کلت، کونه کانی گوره ویدکی دراو له میسکی خوینهردا نه خسه ده به ستن. له راستیدا جوانی کاری شاعر له وه دایه که توانیوه به هه دئ شتی زوړ ناسای و کم پایه خ و له هه مان کاندای له رواله تدا بی هیج پیوه ندیدک، په بشکی تازه و وینه په کی نوئ به دی بینن:

جوزاب چوون من زامان نه سره فته وه سر په نجه ی پای کستفنا گفته (دیولن، ۱۵۷، ب ۲)

چواندنی گوره وی به شاعرکی دل پر له بازار شپه اندنیکی لچکار نامویه «چواندنی نامو (له بهرانه ر چواندنه ناسای و سووک و کلیشه یه کاندای) به رهم زهین و خدیالی داهجنهری شاعیری نلسک خدیاله و داهجنهره. هونه رمند به م کاره به رده وام پانتای جبهان و باری واتاکان پهره پنده دا و جبهان به فراروانتر ده کانه وه و ده توانی بلین که شاعرانیش وه کوو خواکان له سر کورسی داهنن و لفراندندا روئش توون.» (شمیسا، ۱۳۷۴: ۱۰۸)

چواندن په خو

زانایانې نه دهب و وژه، له سه نه تی چواندندا دوو نه ستوونی شپه نئراو و پین شپه نئراو به کوله که سهره کیبه کانی چواندن ده زان و به سرنج دان بهوه ی که چواندن پلس له ویکچوون دوو شتی جیا له پدک ده کات، له راستیدا ده یی له نیوان شپه نئراو (مشبه) و پین شپه نئراو (مشبه به) جیاوازی هه یی. «بم بونه هه له که ونه وه نه م راستییدیان ده زانی که شپه اندنی دوو شتی نزیک له پدک و چوون پدک، په پدکتر هه له یه؛ بم بونه وه ناکرئ شتیک به خوی بشوبه نئراو.» (سهرچاوه ی پیشوو: ۱۰۹)

شهمیاش وه کوو پیشوونانی که دهب چواندنی شتیک به خوی به دروست نلزانئ، به لام له لایه کی تره وه نه م کاره به ریگایه ک بو نوئ کرده وه ی تشبیه سووک و فوژمالیته کان ده زانی و ده لئین: «چونکه چواندنی شتیک به خودی نهو شته زوړ باو نه بووه، هه دئ له شاعیره کان (زوړتر شاعیره هاوچهره کان) به م شتیوازه ده ستیان داوه به داهنن.» (شمیسا، ۱۳۷۴: ۱۰۹)

بۇ نموونە دەلیت:

«خوابیدە مخمل شب/ تاریک مثل شب» واتە: نووستووہ مەخمووری شەو/ تاریک وەکیو شەو (اخوان ثالث).
«اینان بە مرگ/ از مرگ شبیه‌ترند» واتە: «ئەمانە زۆرتر لە مردن/ لە مردن دەکن» (ا. بامداد) (ھدیمان سەرچاوە).

مەولەوی لە سەدەى سێزدەھەمدا لەم شتوازە بەھردی وەرگر تووہ و پێشانى داوہ کە لە چواندن بەخۆدا داھێنان و جوانکارییەک شراوہ بە کە لە چواندەکانى تردا نییە. ھێنابەوہى چەن نموونە بەدک لەم تەشبیھانەى مەولەوی، رۆچنە بەکى نویمان بە سەر جوانیەکانى کارى مەولەویدا بۆ دادەکا:

بەشێو وینەى وێم نیشتمیم خجل دیم شادی دەس دا نہ دەروازەى دل
چوون تازە زامى ھۆشت و بەردەن ویت ئلسا خەبال نازیزت کەردەن
لەسەسى نەچیر ماوەردم پەرىت ویت تەبار مەکەرد چوون کى ھەرچوون ویت

ناخیزگەى چواندەکانى دیوانى مەولەى

ھومایى دەلیت: «بەھۆى چواندەکانى [ھەر شاعیر یگەوہ] دەکرئ نەتەوہ و ھۆز و دابونەرىت و رى و رەسمى ھەر نەتەوہ بەک و ھەر وەھا شوینى ژبان و ناوچەى جوگرافىایى و بەرھەم و کێشەو پەرسەکانى ھەر ناوچە بەک بە جوانى دیارى بکرى.» (ھمایى، ۱۳۷۴: ۱۳۸)

جۇراو جۇربوونى کەش و ھەوای تەشبیھ، لە کلرەکانى تری مەولەووبیە کە دەتوانن بپێننە ئاوینە بەکى بالانوین بۆ نواندنى باوم و کەلکەلە و ھەزە دەروونییەکان شاعیر. ناخیزگەى تەشبیھەکان بۆ راقە و لیکدانەوہى باشتر بە ھەوت گرووب داھەش کراون:

۱- ناخیزگەى سروشت لە چواندەکاندا

۲- ناخیزگەى دینی چواندەکان

۳- ناخیزگەى عیرقانى چواندەکان

۴- ناخیزگەى نەریستۆکرلسى چواندەکان

۵- ناخیزگەى موسیقایی چواندەکان

۶- ناخیزگەى زانستى و سۆزدارى و شتمەکى ژبان لە چواندەکاندا

۷- ناخیزگەى سەریاز یگەرى لە چواندەکاندا

- بواری چواندەکان بە ناخیزگەى سروشت

ئەو چواندەکانى کە ناخیزگەى سروشتیان ھەبە، زۆرترین بەشیان ھەبە و پەرس و بابەتە عرقلانیەکان کە مەتریلان بەشیان بپن دراوہ.

گرافى ۳ زمارە ۳ بېلمان پېشان دەدات كە مەولەوى لە ئافراندىنى جوانىيە شىعەرىيەكان لە چواندىدا لە واتا و بوارى جۇراوجۇر بەهرەى گرتووه و ھەر ئەم كارە بۆتە ھۆى ئەوھى كە شىعەرەكانى خاوەن كەش و ھەوايەكى نوئ و دلرفىن بن. ھەر وھا ئەمە ھىز و برشتى خەپالى شاعىرانەى شاعىرمان بۇ روون دەكاتەوھ. لە ديوانەكەيدا كۆمەلەيدكى تېرو تەسەل لە واتا جۇراوجۇرە عىرقانى و ئەرىسۆكرانى و سەربازىگەرى و دىنى و سۆزدارى و بەشەجۇراوجۇرەكانى سروشت بەدى دەكرئ.

فراوانى بەشەكانى سروشت و ئەركى ھەركام لەو بەشانە لە شىعەرى مەولەويدا، تايبەتمەندىيەكى بە شىعەرى ئەو داوھ. بەسەرئىچ دان بەو زانباريانەى كە لە مەر زيانى مەولەوى لە نىو سروشتى ياك و بىخەوش و بگرى كوردستان و ھورامان ھەمانە، پەم دەردەنجامە دەگەين كە ئەو ئەزموونىكى راستەوخۆى لە سەر سروشت ھەيە. بەم بۆنەوھ، وىنەكانى دلرفىنى و ھەست بزوونى و سۆزدارىيەكى تايبەتەن ھەيە.

چواندەكانى بولرى سروشت لە ديوانى مەولەويدا لە سۆزە گروويى لىكجياوازدا دا بەش دەكرئ كە ھەمويلان كۆمەلەيدكى جوان لە بەشە جۇراوجۇرەكانى سروشتى گياندار و بىگيان دەگرئتە خۆ. بۇ ھەر گروويىك نموونەيدەك دىننەوھ تا باشتر لىمان روون بىتەوھ.

۱- سروشتى بىگيان:

(ئا) سروشتى بىگيان فەلەكى وەكوو: ھەتاو و مانگ و ئەستىزە و ...

(ب) سروشتى بىگيانى زەويى، وەكوو: كىو، كانى، چۆم، ئاو، ئاور، دووكل، برووسكە، خۆلەمىش، دەشت و چۆل، بووش و بەلاش، تاقگە و بەردەكان.

۲- سروشتى گياندار:

(ئا) دارو گيا، وەكوو: ھەسوو ئەو روھ كەكان وەكوو دار و گول و گيا و ميوھ

(ب) نازەلەكان

بە ئاوردانەيدەك لە گرافى ۴ زمارە ۴ و بە سەرئىچ دان بە فراوانى توخمگەلى ئاو، ئاور، با و خاك، توخمە چوارىنەكانمان بە بىردا دىت. ھەرچەند فراوانى روھ كەكان (وەكوو گول و گيا و دلر) كە زۆرترين رىزەيان لە شىعەرى مەولەويدا ھەيە، سەرئىچى تايبەتى مەولەوى بە زەوى و خاك و ئەو دياردانەى كە لەخاك سەر ھەلدەننمان بۇ ئاشكرا دەيئ. ھەر وھا ھەر ئەم چۆل توخمەيدە كە بوونى جىھان بەرەو تەواوتر بوون دەبات، واتە بەر لە ھەر توخمىكى تر، چۆل توخمى سەرەكى خاك و ئاو و ئاور و بان كە كۆمەلەى زەينى شاعىر پىك دىئەن. پاش روھك، ئاو بە ھەموو بىجىمىكەيوھ (لافاو، كانى، رووبار، زەريا و تاقگە) زۆرترين رىزەى چواندەكانى مەولەوى دەگرئە خۆ. رووبەر و بوونى شاعىر لە گەل سروشت، تەنبا پەسن و بىداهەلگوتن نىيە، ھەرچەند چەند شىعەرى لە پەسنى بەھار و پايبز و ھاويندا ھەيد، بەلام شىعەرەكانى مەولەوى لە كەش و ھەوايەكى رۆمانتىكى و پەسن بىزى پەتيدا نىن، بەلكوو لە توئ توئى شىعەرەكانىدا ئاوى زيان و يە: بوون لە گەل سروشت لە گەرايە. رووبەر و بوونى مەعدوومى لە گەل سروشت، يادى رۆمانتىكەكانمان بۇ زىندوو دەكاتەوھ. نىما لە دەسپىكى ئەفسانەدا دەلئ: بەرزترين كارى شىعەر و شاعىر ئەوھەيە كە باشتر بئوانئ شرفدى سروشت بكات. (فتوحى، ۱۳۸۵: ۱۲۸) گرافى فراوانى توخمەكانى سروشت بە گوپرەى دايشكردنىك كە لە كۆتايى وتارەكەدا ھاتووه پېشان دراوھ و شىكردنەوھى زۆرتر لەم بارەوھ لە بەراويزى گرافەكاندا ھاتووه.

چواندەکانی مەولەوی کە لە گەل بەفراوی کۆیستانەکان، لە سەر تۆپکی کەشەکانەوه بەرەو نیو چۆم و رووبەرەکان هاوکات لە گەل گۆرانی گیان بزوینی نافەکان بە رەنگ و بۆن و بەرامدی جۆراوجۆرەوه لە رۆبەندایە، رەنگ و روویکی لە کولتوری ئیسلامی، عیرفانی هەید و حالەتییکی خۆمالی داوەتە شیعری مەولەوی. گیانی کۆساران بە سەر چواندە ساکار و سۆزدارەکانی شاعیردا زالە. فینکی سروە زبانی پزۆرین، رووبەری بەز، مووسیقای سبجراوی سروشت، خۆشەویستی زبنیکی ساکل و گیانیکی معزنی بەدوور لە زمانلۆووسیبە وەرەسکەرەکان، لەنیو شیعری مەولەویدا بە راشکاوێ خۆ دەنوینن. لەتوئ تویی چواندەکاندا، تیرپۆزی زانستە جۆراوجۆرەکانی وەک عیرقان، فەلسەفە، کەلام و پزیشکی دیارە. چواندەکان تووشی دووپاتە بوون و سووکی نەهاتوون، و بە تازەیی و جوانیبەکی تایبەت خەمڵیندراون و زۆرەیان پیناسەیدکن بۆ فەرەنگی تیرۆ تەسەل و داھینان و توانایی پەرچووناسای شاعیراندی مەولەوی. چواندەکان بولری سروشت، بلس لە گیانی ناھارام و بزۆزی مەولەوی دەگەن. سروشت هەمان جەمکی مەولەویبە کە ئیستاش دەکری سەیری بکری و ببیتری. تاف و رووبار و بەفراوەکان، ئەسرینەکانی مەولەوین کە گەر مەتر بەخۆرتر بە درێزایی مێژوو لەنیو شاخ و دەشت و دەوێنی هەوراماندا هەر دەپۆن و پینچی شاخەکان نابرنەوه. نەمامە تازە رولوەکان، نوینەر و بیریوەری پالاعەرە خۆشەویستەکانی مەولەوین، بەلام نەختی دلر فینتر. سروە بەھار و زەلانی بایبەز هەناسەکانی ئەون، بەلام ساردتر، تۆز و خاکی وەرزەکان، لاشە ئیسک سووکی ئەونف بەلام نەختی سووکترا هەموو خەرمەندکان، دەنگە گەنمی پەیشی ئەون، بەلام نەختی زێرینتر، هەرەھا مارە ئال ووالاکان کە لە سووچ و بئی دارو گیاکاندا لە هلت وچۆدان تا لە پڕو نەکاو پای شادی بگەزن، نازارەکانی دووری مەولەوین، بەلام نەختی پزۆرتر.

شایانی باسە کە بە یارمەتی سۆفت وەیری «دۆرج»، تینگەپشتین کە نزیک بە ۲۵۰ چواندنی مەولەوی، بەر لە ئەو هیچ کەس لە ئەدەبی فارسیدا داینەهیناوه.

۲. خوازە لە دیوانی مەولەویدا

دیوانی مەولەوی تەزی لە مەلە و رێگەوبانی دل لایینتە کە پینجگە لە چواندەجوانەکانی، گیانی خوینەر بە سبجری کەلام دینتە زێر رکینتی خۆیان؛ خوازە زیندوو و گیاندارەکانی، پێوەندی شاعیر لە گەل سروشتی دەور و بشتی سۆزدرتر دەکەنەوه.

لە گۆل و گیا و دارو بەرەوه بگری تا وانا ئینتزاغیبەکانی خەم و شادی و دەردو کەسەری جیایی و داھاران و دووری و سۆز و تین، یارانی هەتاهەتایی مەولەوین کە کونجی خەلوەتی ئەویان قەرەبالغ کردوو و لە تەنیاپی خۆیدا لە گەل ئەو یارە مێژینەیدی - کە هەمان دلە بەکولەکەبە - خەریکی وتووێژە.

هەرچەند فراوانی تەشبیہ و خوازە بە تەنیا خێ ناتوانن هۆی جوانی شیعری و ئاخافتن بێ، زۆرین ئەو دیوانە شیعیراندی کە بێن لە وردەکاری ئەدەبی و کەچی لە ئەنجامدا پەییکی مۆتەکەلیف و ناسازیان بە نلوی شیعیرەوه دلانەوه. کەواتە «خوازە» چواندن بە تەنیا خۆیان بۆ جولن کردنی وتە یەس ئین و دەبیە هەندێن هەل و مەرجی تر کە هەمان زمان باراوی و رەوانیبیژیبە (فصاحت و بلاغت) لە گەل ئەو گۆتەبەدا هاورئ بێ. «(فرشیدورد، ۱۳۳۳: ۱۷۳)

معدوممی به کلهک و هرگرتن له هیز و خوستی شاعیرانهی خۆی و به یارمهتی هندی وشه ی ساده و ساکار، دهست ددلت به نافراندنی خوازه گدلی جوان و بههیز و بههزی نارایه واتایی و زاره کیه کانهوه ده پانخه ملینین و کاره کهی پتر له پیشوو دل رفین دهکات. به سهرنج دان به فراوانی خوازه کانی دیوانی مهولهویف ده کری و وه کوو شاعیریکی خوازه گمرا ناوی لئ بیهین، ههرچهند بنگومان ناتوانین پهر لشکاوی ناماریکی یو دهست نیشان بکهین.

له نیوان ۱۰۱۸ خوازه یک که له دیوانی مهولهوی دهرهینراوه، ۴۷۰ خوازه ی موسهره رحه و ۵۴۸ خوازه ی مهکنیه ته خه یوله ی تیدایه. شایانی باسه که له نیوان ۵۴۸ خوازه ی مهکنیه ی ته خه یوله دا ۴۲۸ خوازه ی که سایه تی پندراوه و ته نیا ۹۰ خوازه ی مهکنیه ی تیدایه؛ واته، ئەمه شاره زایی مهولهوی له زیان دان به ههرچی لدهور و پشتدایه پشان ددات. مهولهوی جهختی زور له سر هندی له واتاکان دهکات؛ بم بونهوه له وینه خه پالیید کانی خۆیدا وشه ی هونهری نوپیان بو دادین. یو وینه ده توالین به یارانی شاعیر، دونیا، فرمیسک، پدروم دگار، و خودی شاعیر نامازه بکهین. جوانی کاره کهی شاعیر له وه دایه که زوری به ئەم خوازانه، به رهه سی زهین و خه یال و دالغه ی خودی مهولهوین و له ویزه ی کوردی و فارسیدا وینه بیان نییه.

که سایه تی دان به شتگه لی جۆراوجۆر - که پتی ده لئین *Personification* - ته نیا تاییهت به یین گیانان نییه. مهولهوی هندی جار بولبول که سروشتی زیندوو، به ئینسان ده زانی و هندی جار تاف به مرۆفیک ده زانی که شیتانه رووی له چۆل و دهشت ناوه و هندی جاریش له دونیای خه یالی و زیندوو ی خۆیدا زاره وه گه لی نه بسترکت و واتایی، بوونی فیزیکی و مرۆییان هه به؛ بو وینه:

زه هر خم شی یه ن نه کام شادیم ههر دمر دن مه یو موباره ک بادیم

شاعیر ئیش و ژان به مرۆفیک ده زانی که بو پیروزیایی سهردانی کردوو. خم به چه شتیکی نه کتیش له شیعی مهولهویدا به شداری هه به که وه کوو مرۆفیک ده بیینی که سهردانی دهکات و له گه ل قسه دهکات.

لنیهاتوویی له راده به ههری مهولهوی له بوازی که سایه تی پنداند، گیانیکی تازه ی داوه ته شیعه کانی. بو فلم کردنی زۆر تر و بلشتری هونه رمه ندی شاعیر. هه موو خوازه کانی بوازی که سایه تی پندل که له دیوانی مهولهویدا هاتوو، له شش به شدا که ته به ندی ده کری و به جیاواز له سر ههر یه که بیان ده کۆلینه وه. شایانی باسه که ئەم که ته به ندیه به گویره ی سهرنجی خودی شاعیر و فراوانی خوازه کان له دیوانه که پدا، له گرافتی ژماره ۱۵ هاتوو. گرووی په دیاریکراوه کان یو واتا که سایه تی پندراوه کانی شیعی مهولهوی برینین له:

۱- گرووی واتا ئینتراعیه کان، وه کوو: خم و شادی و تامازرۆیی (۱۶۲ دانه)

۲- گرووی له ندامانی له شی مرۆف، وه کوو: دل، چاو، زمان (۱۲۱ دانه)

۳- گرووی دیارده سروشتیه کان، وه کوو: کتو، شنه ی شهمال و گول و گولزار (۷۱ دانه)

۴- گرووی و دونیا و ناوه کانی، وه کوو: چه رخ و قه له ک (۴۴ دانه)

۵- گرووی دیارده مادیه کان، وه کوو: قه له م، مزگهوت، دهوات (۲۳ دانه)

۶- گرووی و وهرز و کاته کان، وه کوو: بهها، پارشینو، مانگی ره مه زان (۱۶ دانه)

بە سەرنجدان بە گرافى ژمارە ۱۶ لە نیوان ئەم شەش گرووپەدا گرووبى ژمارە ۶ بە ۱۶ دانەوه، زۆترین خوازەى لەخۇدا جى کردۆتەوه و بىجگە لە فراوانى زۆرتىن وانلى تىدايه؛ واته شاعیر لەم بوارەدا دەستى داوه بە داھینانى زۆرتى، تا وانا لىنتزاعیەکان بىنیتە نىو بازنەى شیعەرەکانى خۇى. شاعیر لەم گرووبەدا گىبان دەبەخشى بە ۵۹ وشەى واتایى و ئەقلی تا لە بىزۆزى شیعەرە کەیدا ئاریکارى بىن. دەلن لە شانۆى شیعردا، شاعیر دەرھینەریكى بە زەبیرە کە توانیویە خەم و شادى و حەز و تاسەو کەسەر و دوورى و زۆرىک واتای تر بىنیتە سەرشانۆى خەبالی خۇى و بە ھەر یەكەیان دەوریكى تابىت دەسپێرى. لەم ناوەدا واتاکانى خەم و کەسەر، دوورى سەرەكى دەبىن و لە ھەموو پەردەکانى ئەم شانۆیدا دەوریان ھەبە، چونکە لە ۲۲ رۆلى لىك جیاوازدا بەشداریان ھەبە. ھەرۆھا ئەو زاراوانەى کە زۆرتى لەم واتایە نزیکن، وەکوو دەرد و خەفەت و دوور و ژن و حەسەت، پارمەتى ئەم رۆلە دەدەن بۆ ئەوێ بەدووتر بىگێترى.

کینایە

شاعیر بە داھینانىكى نوێ، لە کینایەدىكى بەناوبانگی فارسى بەھرە دەگرى، بەلام واتای باوى ئەو کینایەدى مەبەست نىبە کە لە زمانى فارسیدا ھەبەتى، بەلكوو بەجنى واتای دوووم، وانا وانا کینایەدى لە وانا روالەتیبەکەى کەلک بەردەگرى و واتایەكى کینایى تری بۆ دادەنن کە لە گەل وانا باوەکەى ئەو کینایەدى جیاوازە:

توررەت نەرووی خال جەبىن سەراویز پىالەت چوون جام کەج دار و مەریز

«کەج دار و مەریز» لە زمانى فارسیدا لە واتای کینایى «ھەلس وکەوت بەگۆترەى بەرژەوھەندى» دا ھاتووه.

لەکاتیکدا شاعیر لەم بەیتەدا ئەم وینەبە دەکێشێ کە پىالەکەت وەکوو جامى لار بىتەو، بەلام نە ئەوھەندەى کە شەرابى ناوی برژنە خوارەو، واته لار بىتەو بەلام شەرابەکەى نەزى.

بە سەرنج دلن بەوێ کە گەر مەبەست لە پىالە، چاوى، «کەج دار و مەریز» دەتوانن بەمانای خومارى چاوى بىن؛ چاویک کە نە بازەو نە نووستوو، شاعیر بە لىھاتوو بىھوھ کینایەدى باوى نىو زامانىک دىنیت و لە واتایەک بىجگە ئەوێ کە مەبەستە بەکارى دەبەت.

مەعدومى بە شاردزایى زۆرەو لە گەل دەستەواژەدى کینایى بە دوو جۆر رەفتار دەکەت؛ یەكەم ئەوێ کە واتای روالەتى ئەو کینایەدى مەبەستە و دوووم واتایەكى کینایى تری لى چى دەکەت. واته لە کینایەدى ئەو دەستەواژەبە، کینایەدى تری لى ھەلدەگرى.

لە بەیتىکى تردا لە دەستەواژەى «سادە لەوح بوون» کە بە مانای ساویلکە بوون، بەجۆرىکى جیاواز بەھرە وەرەگرى:

مەلا جە کەسەرت لەوحش بۆ سادە مەنسوخ نەزائۆ حەلالى بادە

بەشى بەکەم، لە راستیدا تووک و نزاى مەلا دەکات کە ئىنشائەللا خودا ھىزى ھەلاوردنى چاک و خرابى لى بىستىنن. مە بەست لە «لەوحى سادە بىتەو» ئەوێ کە فام و ناوێزى بدۆرىنن. بەشى دوووم چمکى بىجەوانەبە (قرینە) بۆ جەخت کردن لە سەر ئەم کینایەبە.

له زمانی فارسیدا رەنگە بە کەسیک بڵێن کە «سادە لەوحە»، واتە هیزی ئاومز و فامی ناتەواوە، بەلام وا بونییه کە کەسیک، نزای کەسیکی تر پکات و بلیت: «رەبی لەوح ت سادە ی: ۱» لێرەشدا شاعیر له کینایەیهکی باو، بەجۆریکی تر کەلکی وەرگر تووه.

مەجاز: سنووردار بوونی وشەکان له هەر زمانیکدا شاعیر ناچار دەکات کە له وشەگەلی سنووردار، واتای یێ سنوور هەلبگرێ. مەجاز بەکێک له شێوازەکانی جوانی پەشە، بە گوتهی کەزازی: «بێژمەر هەموو کات ناتوانی بیری نەسک و ئەندێشەیی فوول و ئەزموونی سەبری خۆی بە یلری زمان و بە ئاریکلری وشە، کە برشنی واتایان لێجگار کەمە، دەربیری و بێنوینی. لەلایەکی ترهوه ناکرێ هەموو دەم بۆ هەر واتایەکی نوێ، وشو زاراوهیەکی نوێ چێ بکری؛ بۆیه بە ناچار بێژمەر هەن دەدا تا له وشەکانی زمان بەهرهیهکی فراوانتر بگری و بە شێوهیهکی نوێ له بیانخانە ژێر رکیفی ئەدەبهوه.» (کزازی، ۱۳۶۸: ۱۴۰) مەولەوی بۆ ئەم مەبەستە ئەفسووناوی دەبزوینەوه، بە چەشتیک کە له شیمره کانییدا هیچ ئالۆزی و ناتەباییهک کە بێتە هۆی نارانندی خەیاڵ خۆینەر، بەدی ناکرێ، بەلام هەر ئەم گواستەوهی واتایه له پلژ (جزء) بۆ گشتە (کل) له گشتی بۆ تاییهتە، دەبیتە هۆی بەدیهینانی جۆریک کورتبیری (ایجاز). وشەکان بە پۆشمێکی هونەری، کەسایەتییهکی نویان یێ دەدری و هەر ئەم کلەش پەردە له سەر بەکێکتر له جوانکارییهکانی مەعدوومی لادەدا.

رەنگ و بۆی خۆمالی له شیمری مەعدوومی

بێجگە لەوهی کە شیمری مەولەوی بە جواندن و خوازه و کینایه و مەجاز و زۆر یایەتی تری هونەری خەمڵێندراوه، بەکێکتر له جوانییهکانی بوونی رەنگ و بۆی خۆمالی گەرییه له شیمری مەولەویدا.

هەر خۆینەریکی هۆگری دۆنیای شیمر، کاتییک شیمری مەعدوومی بخۆینتەوه، هەندێ نیشانهی سروشت و ژیان و داب و نەریت و فولکلۆر و زاراوه و کینایاتی خەلکی کوردستانی تێدا بەدی دەکات. باری جوگرافیایی، ناوه تاییهتەکان، زاراوه تاییهتەکانی ناوچهکە و باوەره ئاینییهکان له زۆر جار یایەتی وینەسازی شاعیرانهی مەولەوین. هەندێ جار تێگەیشتن و فام کردنی هەندێ له شیمرهکان تەنانت بۆ خەلکی هەورامی زوانیش دۆلره گەر له گەل کولتوری تاییهتی ناوچهکەدا ئاشناییان نەین. «بێکەهاتە سەرەتایی زەین و زمانی هەر شاعیریک، له هەمان هەرهتی مندالی و لاوهتیهوه پتر له هەر شتیگ و هەر کەسیکی تر، له کەش و هەوای هەست پیکراوی دەورو پشتهوه سەرچاوه دەگری و پشی رادێ. بەواتایەکی تر، لایەلایه دایک و دەنگی سروشتی دەوروپشت و رووداوهکانی روژانه و کەش و هەوای مال و خیزان و هۆز و نەتەوه پیکهینەری پیکهاتەیی زەینی شاعیرن، هەموو ئەمانه له دوایدا له بیجم و قەوارەیی کتیبدا خۆیان دەنوینن و بوونی دەرەکی بەدەست دینن و له سەر پلهو پیکهی خۆیان له ئەدمب یاخۆ هەر هونەریکی تردا روودەنیشن.» (قزوینچاهی، ری.را. ۱۳۶: ۱۳۱)

دەرەنجام

دیوانی شیعری مەولەوی تاوگۆزی تەژی لە جوانی روالەتی و واتایە. لە گولزاریک دەکا که هەر سووچتکی بە چەشتیکی نوێ و جوان و ئالووالا و بەبۆن و بەرامەنی هەستبزوین خەسلاوە و مووسیقای دل لاوینی شیعری، بولیولیتکە که چێژی دیتن و بیستن پیکرا ئاویئەدەکا، هەر بەم بۆنەوه لە بواری ئاخافتن و شیعردا تلبلیوی جوان و جۆراوجۆری لە شیعری نەسکی ئەو لە بەرانبەر گیانی خۆنەری دل زیندوویدا خۆ دەنوین.

بە سەرنج دان بەناساری چواندن و خوازه جۆراوجۆر و بەرفراواندەکان شاعیر و هەر وها کۆشەوه کانی شاعیر بۆ ئافرانندی واتای نوێ لە بیجمی تەشبیە و خوازه دا و سەرکەوتن ئەو لەم بۆلەدا فەتھتکی گۆترە نییە گەر بەناوی شاعیریکی «تەشبیە خواز» و «خوازه ئافرین» ناوی لێبەین.

گرافەکان ئەم بێردۆزەمان دەسەلمینن که مەعدومی لە وینە ئافرانندا، سەرنجیکی ئەوتۆی داوہ تە چواندن و خوازه. مەجاز، کەمترین رادەى هەبە و کینایە، لە ناوەندی کەمترین و زۆرترین بەشی خەیاڵدا راوہ ستاوه. ئەم گرافە دەتوانن پەرسقەدری بەشیک لە پرسیاری سەرەتای ئەم تۆزینەوه یێ. پەکیک لە پەرسە تاپیدە کانی چواندەکان، سەرنجیکی که شاعر بە پەرەستە کانی (محسوسات) داوه.

لە نێوان ۱۰۲۰ تەشبیە دەرھینراو لە دیوانی مەولەوی، ئەو چواندەکانی که لایەنەکانی هەستین، بەشی هەرە زۆری چواندەکانیان گرتۆتە خۆ. شاعیر تیکۆشاوه تا وینە خەیاڵییەکان لە دنیای واقیعدا پیشان بدات و لەبابەتی هەست پیکراو و ئۆبجیکتی زۆرتر کەلک وەر یگرێن. رەنگە هەر ئەم دانستەى یووینتە هۆی خۆشەویستی شیعری ئەم شاعیرە ناودارەى که لە هەر سەردەمی خۆیەوه تا ئیستا شیعرە کانی هەوینی ئارامشی دلی خۆیندەول و نەخۆیندەوارن و رازینەری کۆری پسیۆران و شارەزاییانی ئەدەب و کوورەى زیکری دەر ویشان و هۆی جەزمەى سۆفیبیان و سەما و هەلپە رکئی دلداران.

ئاخیز گەجۆراوجۆرە کانی چواندەکان، وەکوو سروشت، دین، عیرقان، مووسیقیا، دەرەبە گابەتی، سەرباز یگەری، زانست، سۆزداری و شتمەکی زبانی رۆژانە، بیجگە لەوەی که کەش و هەوا بە کئی نوییان داوہ تە شیعەر، یاس لە هیزی خەیاڵ و خوستی شاعیری مەعدومی دەکەن. بە سەرنج دان بە گرافى ژمارە ۳، پتر لە نیوہی ئەم چواندەکانە، ئاخیز گەیان سروشتە. زبانی لە سروشتی بیکر و جوانی هەرمان و لەزمونە راستەوخۆ کانی شاعیر لە سەر توخمە کانی سروشت، لە گەل گیانی یێ ئۆقرەى شاعیردا تیکەل کراون و بەرھەمی ئەم ئاویئە بوونە، جوانترین وینەى شاعرانە یە لە بواری سروشتدا، سروشت خوازی شاعیر، بۆتە هۆی بزۆزی و ئەکتیفی شیعری شاعیر. گەر روہ کە جوارو جۆرە کان (وہک دار و گول و گیا) بە سەرنجی تاپبەتی شاعیر بە خاک یزانین، زۆر زۆر و مەندە بوونی توخمە چوارینە کانی ئاو و خاک و ئاور و با، لە گرینگترین توخمە کانی سروشتن که پیکھینەری پیکھاتەى زەینی شاعیرن. مەولەوی شاعیریکی رۆمانتیکە و پتر لە نیوہی شپھاندە کانی شیعری مەولەوی لە بەستینی سروشتدا ئافریندراون. زانست، سۆزداری و شتمەکی زبانی رۆژانە، دووہ مینى بەستینی ئەم ئافرانندنە که بە ۲۷۶ پابەتەوه، کەش و هەوا بە کئی ئال ووالای لە چواندندا چیئ کردووه.

ئاخیز گەى دینی بە ۶۴ پابەت، مووسیقیا و هینمانی لەریستۆکراسی هەر یەک ۵۰ دانە و سەرباز یگەری و عیرقان هەر یەکە بە ۳۹ و ۳۶ دانە، هەر چەند پابەتی چیئ سەرنجی شاعیر بوون، بەلام لەچا و سروشتدا زۆر

کەم بایەختەرن. شاعیر سروشتی بە جوانی رەها و منلەقی زانیوە و زۆرتر لە ھەموو بایەتییکی تر پەستی
کردووە.

گرافی ژمارە ٤ پێشان دەدات کە شاعیر بە قەدەر پانتای سروشت، لە باری وشە و دەستەواژەو دەولەمەند.
رەهەکان بە ١١٠ جار بۆ لێکردن تا ئاو و ئاوی و با و ئازەلان ھەر یەکە و بەراھەیی تاییبەتووە تا دەکاتە
خواردەکان بە ٤ جار بۆ لێکردن لە سەرترین و خوارترین شوێنی گرافیکەدا راوەستاوە.

مەعدوومی روائیتیکی تاییبەتی بە زەوی و دیاردەکانی ھەیە. ١١٠ جۆر چوێندن بە ھەمە جۆرە روک و گۆل و
گیا، پێشان دەری راستی ئەم بۆچوونەید. ٩٠ جار بۆ سەبارەت بە ئاو، نووسەری ئەم دێرانەیی ھلن دا بۆ ئەو
کە بزانی مەعدوومی، کام بەک لە وینەکانی ئاو لە سروشتی زۆرتر بێخۆشە. گرافی ژمارە ٥ فریکتسی بۆ
ئاو پێشان دەدات و زەریا و لاقاو و کانی و رووبار و تاق لە وینە زەینییەکانی خەبالی شاعیرن. شاعیر ھەم
سەرنجی دلەوتە ناسکی و جوانی سروشت و ھەمیش خێی داوھتە توندوتیژی و کۆسپ و چەلمەکانی. ھەم
پەیدۆزی شادمانییە لە نیو سروشتدا و ھەمیش وینەیی نایەسامانی و دلەراوکی و کێشەدەر و وینییەکانی خۆی لە
سروشتدا دەکێشێ. لاقاو و گنجایو زەریا لە ھێمانی ئلودا پێشان دەری ئەم چەمکە بە.

وادیارە پرتاو بوونی زینگی مەولەوی بەکێک لە ھۆکارە سەرەکییەکانی ئافرانندی ئەم وینانە بێ. ھەر وھا
شاعیر بێجگە لە وینەیی ئاو، ھۆگری دەنگی ئاوە؛ ھۆگرانی سروشت چا دەزانن کە جوانترین موسیقا لە
سروشتدا دەنگی ئاوی تاق و رووبار و کانیاوە.

ئاو بەھەموو یەشەکانییەو (وھکوو: ترووسکە، دووکەل، خۆلەمیش و خەلوون) ٧٤ جار بۆ لێکراون و
سێھەمین توخمی سروشت لە خشتەیی ژمارە چۆلەلن. ژبانی لە نیو سروشتیی بکر و دەست لێندەراو و
کوێستانی، پێشان دەدات کە شاعیر لەزمونی زۆری سەبارەت بە دیاردە سروشتییەکان بە تاییبەت ئاو ھەیە.
ھەر وھا بە سووکە ئاویک بە سەر ژبانی تاکە کەسی مەولەوی، لێمان ئاشکرا دەکات کە سووتانی خائوو
بەرەو مال و سامان و کتێب و کتێبخانە و بەرھەمەکانی مەولەوی، ئاویکی لە گیانی بەرداوە، کە بۆ ھەتھەتایە
کوژانەوی بۆ نییە.

لە سروشت خۆی شاعیردا خەزانەییکی تێمان دەست کەوت؛ ئەومش کولتور و تیرو ئەسەل و بێ وینەییە کە
کە پێشان دەری زانیاری تەواوی شاعیرە سەبارەت بە کولتور و ھاوولاتیییەکانی. ئاو و زاراوە گەلی زۆر زۆر مەند
لە بوار گەلی جۆراوجۆردا، دیوانی شاعیرە کە یرو چر کردووە. بۆ وینە، ئەو تەشبیھانەیی کە بە ھۆی ھێمانی
باوە ئافراندوونی و ٤٧ جار دووپاتە کراوەتووە، ١٢ وشەیی لیکجیاوازی بۆ «با» ھێناوە. ٤٦ تەشبیھیی بەناو
گیاندارانی جۆراوجۆرە داھێناوە. گرافی ژمارە ٦ پێشان دەدات کە لەنیو گیاندارەکاندا پالندەکان ٢٤ جار
بایان لێ کراوە و ئەمەش پێشان دەری ئەو بە کە پالندە و پەلەو، رەکان زۆرتر لە شاعیرەکاندا دەوریان بوو.
١٤ جار بۆ لێکردن لە مار، چیرۆکی دەردو زان و ئیش و ئازارەکانی شاعیرمان بۆ دەلێتووە. رەنگە کوژرانی
بەکێک لە دۆستانی مەولەوی بەھۆی بێوێدانەیی مارو، بەکێک لە ھۆکانی دووپاتە کردنەوی ئاوی ئەم
گیاندارە لە شاعیرەکانی ئەودا بێ. ھێنانی زاراوە گەلی کشت و کال و جوگرافیا و توانندی تاییبەتەندی ناوچەیی
و مەلەبەندییەکان، ئاوی کۆسار و رووبارەکانی کوردستانی ئێران و عێراق، بۆ لێکردن و دیاردە

نەتەوویی و دینییه‌کانی شاعیر دەگەن. سەرلەبەری ھۆکارە دەرەکییەکان ھاوکات لە گەل ھۆکارە ناوەکییەکان -کە ھەمان ھەست و سۆزی شاعیرن- بۆنەتە ھۆی لافراندن و بەدیھیتانی تەشبیھاتی بێوینە کە تاییەت بە مەولەوین. فراوانی ھەر یەک لەو توخمانەی کە پاس کرا، لە گرافیی ژمارە ۴دا پیشان دراوە. ئەوەی کە شاعیر ھەست دەکات لە گەل سروشتدا لێدوانەید، بۆتە ھۆی ھەلاواردنی مەولەوی لە شاعیرانی تر. گرافیکانی ژمارە ۲، ۳، ۴ و ۵ و ھەرۆھا ئەو تێبەینانەی کە لەسەرەوھ ئاراستە کراون، کۆشەوھێ نووسە رن بۆ دیتنەوھێ وەلامی ژمارە ۳ ئەم تۆزیندەوھێ. بەشداری شتمەکەکان لە چواندەکاندا بە کێک لە ھەست، بزوینترین وینە شاعیرەکانی مەولەووییە. ئەو توخمانەی کە لەخۆیاندا ھیچ جیکایەکیان لە زمانی شاعیردا نییە، مەعدوومی بە خەیاالی نەسکی خۆی بەرگی شاعیری دەبەر کردوون. وەکوو: مینخ، چەقۆ، ھەرە، بەن، کوورە، کامبیرا، دیگ و بارۆشە کە لە داھینانەکانی مەولەوی لە بواری شاعیردن.

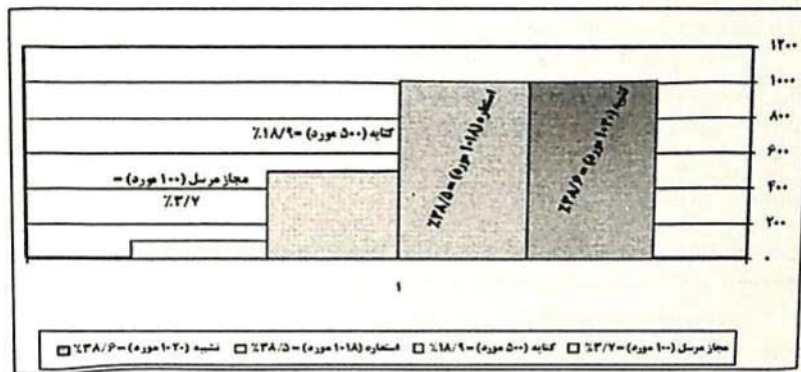
کورتبێژی و درێژداری بۆ چێکردنی تەشبیھ لە درێژیایی یەک یا چەن درێژا، یەکیکتر لە تەردەسبەکانی مەولەووییە لە بۆای شاعیریدا. مەولەوی ھەندئ جار لە یەک دێرە شاعیردا پینچ تەشبیھ دەگونجێ و ھەندئ جار لە پینچ بەیندا یەک تەشبیھ راقە دەکات. مەعدوومی بۆ نوێ کردنەوھێ چواندەنە فۆرمالیته‌کانی ئەدەبی پێشوو، ھەندئ تەردەستی شاعیرانەیی بەکار بردووە. زۆربەیی ئەم تەردەستیانەیی بە شێوھێ مەلفووف یا مەعکوس و مورەکەب بەکار ھێناوە. ئەم کارە بۆتە ھۆی ئەوھێ کە بارودۆخی ئاسایی و فۆرمالیته‌ی تەشبیھ گۆرانی بەسەردا بێ و بیجمی چواندنیککی نوێ بگرێتە خۆی.

لەو بابەتانەیی کە شاعیر خنی زۆرتری پێداون و دەستی داوہ بە چێکردنی دەستەواژە و خوازەیی نوێ بۆیان، لە گرافیی ژمارە ۸دا ھاتووە. زۆربەیی ئەم بابەتانە پرژو بلاون و ھەندئ بابەتی تر و راندەیی دووباتە بوونی ھەریەکەیان (وہ کوو خوازە بۆ دۆستان، شیوہ شیرینان، کەسایەتییە دینییەکان، دنیا، خودی شاعیر، فرمیسک و خودا) دیاری کراوە. بۆ چێکردنی ھەر یەک لە خوازەکان شیوژی تاییبەتیکی بەکار بردووە. بۆ ئاخاوتان لە گەل کەسایەتییە دینییەکان ۴۸ خوازەیی ئافراندووە کە ۲۸ دانەیان دەستەواژەیی درێژ و ۱۹ دانەیان ھەندئ خوازەن کە لە قەوارەیی دوو وشە یا یەک وشەدا ھاتوون. ئەمەش لە گرافیی ژمارە ۱۱دا ھاتووە.

لەسەیی کە شاعیر ھەست بە زیندوو بوونی دۆنیای خەیاالی خۆی دەکات، بێژی و ژیان و زیندوویی داوہتە شاعیرەکانی. واتا ئینتزاغییەکان، کەسایەتیان پێدراوە و ۵۸ جار لە شاعیری مەولەویدا ھاتوون. خەم زۆرتەین راندەیی دووباتە بوونەوھێ ھەبە. ھەرچەند جۆراوجۆری توخمە زیندووھەکانی خەیاالی مەولەوی ژیان و زیندوویی داوہتە شاعیرەکانی، بەلام خەم دەردو کەسەر بەردەوام چەتری خۆیان بە سەر شاعیردا کیشاوە، بۆیە دەکرئ مەولەوی بە شاعیریککی خەمین بزانئ. چونکە شاعیر دل بە ناوھندی سەرلەبەری ترس و ھیوا و شۆرشە دەروونییەکانی دژئانی، پتر لە ھەموو ئەندامەکانی تر لە گەلی دلی خۆی دەدوئ. گرافیی ژمارە ۱۷ ئەم بۆچوونە زۆرتە روون دەکاتەوہ.

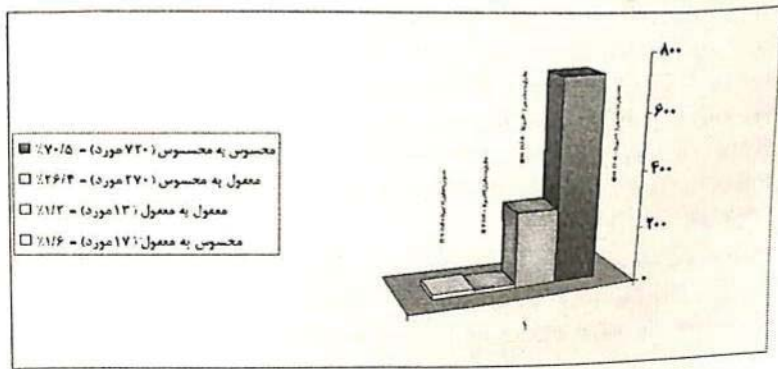
دل لە شاعیری مەولەویدا ۴۰۰ جار دووباتە کراوەتەوہ. دل مەکوژی سەرچەمی خەم و مەبەت و شۆرشە دەروونی و واتاییەکانی شاعیرە. ھۆبەکی تر بۆ ئەم سەرنجدی شاعیر بە دل ئەوھێ کە عارفەکان سەرنجی زۆریان داوہتە دل و دلپان بە رۆچندی دینتەوھێ راستەقینە و دەلاقەبەک بەرەو پەرودگار زانیوہ.

گراف (نمره ۱۱) گراف رده های نام مستطقی که پوری به اندازه دیوانی معمولی در مجله رده

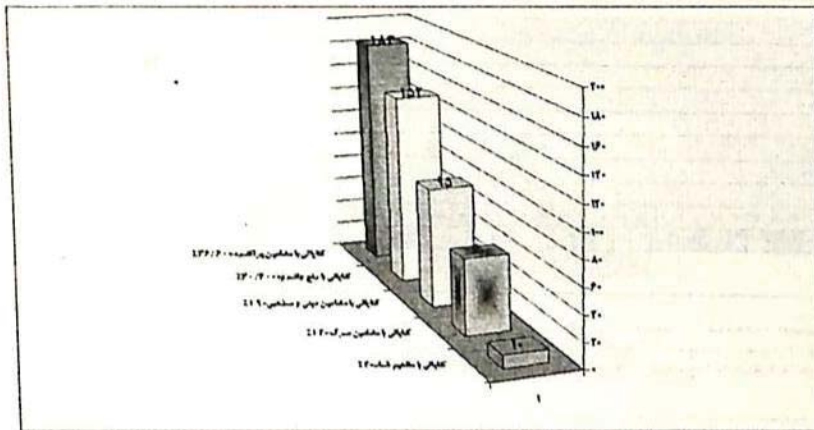

۱۸

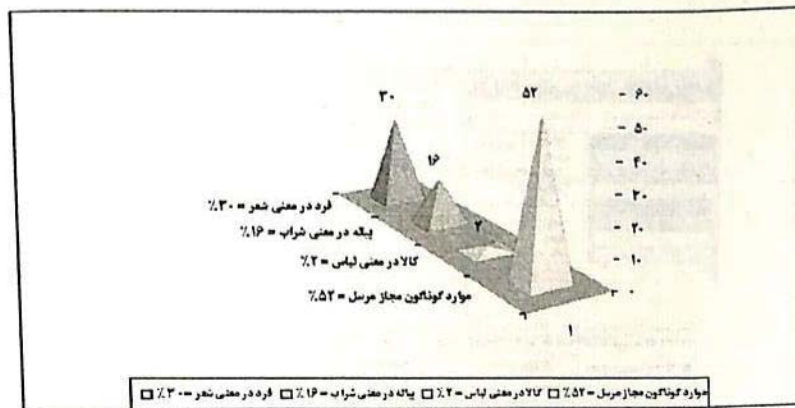
گراف (نمره ۱۲) گرافی پوکنه در مجله رده های نام مستطقی که پوری به اندازه دیوانی معمولی در مجله رده

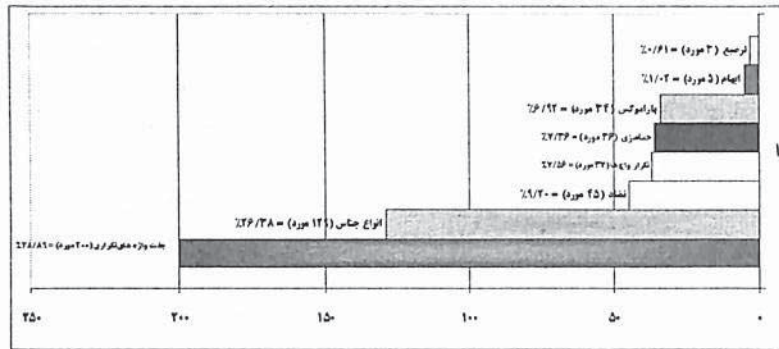
گرفتن زبل، ۶۰٪ فرقی گنایه درونش و ۲۰٪ شیری، مولوی به پایش بهر زبل ۵۰۰۰ پیکتا

نمودار شماره ۲۳: میزانهای مرسل دیوان مولوی کرد

نمودار شماره ۲۴، فراوانی صنایع استخراج شده در حوزه‌های بهنج در دیوان مولوی کرد

سفرچلوه‌کلن

۱. برهنتی، رضا. طلا در مس، (۱۳۷۱)، تهران، نشر (بوستانه).
۲. شفیعی کدکنی، محمدرضا. صور خیال در شعر فارسی، (۱۳۷۵)، تهران.
۳. شعیبا، سیروس. بیان، (۱۳۷۴)، تهران، انتشارات فردوس، چاپ پنجم.
۴. فتوحی، محمود. بلاغت تصویر، (۱۳۸۶)، تهران، انتشارات سخن، چاپ اول.
۵. فرشیدپورد خسرو. دیواره‌ی ادبیات و نقد ادبی، (۱۳۶۳)، تهران، مؤسسه‌ی انتشارات امیرکبیر.
۶. قزوینچلیقی، عباس. ری را، (۱۳۷۶)، تهران، انتشارات معین، چاپ ...
۷. کروجیه، بندنو. کلیات زیباییشناسی، (۱۳۸۶)، مترجم فولاد روحانی، مرکز انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ هشتم.
۸. کزازی، میر جلال‌الدین. زیباییشناسی سخن پارسی (بیان)، (۱۳۶۸)، تهران، کتاب‌فان وایسته به نشر مرکز، چاپ چهارم.
۹. نبوت، اریک. معنی زیبایی، (۱۳۵۰)، ترجمه‌ی پرویز مرزبان، چاپ دوم، نگاه ترجمه و نشر کتاب.
۱۰. یوسفی، غلامحسین. چشمه‌ی روشن (۱۳۸۶)، تهران، انتشارات علمی.
۱۱. ناهه‌گوزی، سید عبدالرحیم. دیوان اشعار، کو کر دنه‌وه و لیکوالینه‌وه‌ی مه‌لا عمدولکمریم مودم‌ررس، (۱۳۸۶)، سنه، نینشاراتی کوردستان، چاپی بینجم.
۱۲. ذفر محمدن نوره، لیری‌نگلی شاهیری گه‌بره‌ی کورد مه‌لولوی، (۲۰۰۷)، ساینقی چاپی سینه‌م.